

BOŽKO PIS TĚŠÍNSKÝ

Napříč krásami republiky

Prázdninové zkušenosti

Rozhovor s prof. Ivou Dluhošovou

Roláda z uměleckých rukou

Podzim 2020

Cena 10 Kč

ŠÉFREDAKTORKA

Magdalena Bilková

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORKY

Val Pavlincová

REDAKTOŘI

Markéta Lampartová

Tereza Szkanderová

Aneta Schwarzová

Anna Murycová

Megi Heczková

Lucie Miltnerová

GRAFIKA

Kristýna Gabrišová

Kateřina Gančarčíková

Kontakt, stížnosti, nápady, chvály:
gmctbozkopis@seznam.cz

Zdroje obrázků, není-li uvedeno jinak:

Pinterest, Google Obrázky, školní archív

VÁŽENÍ ČTENÁŘI BOŽKOPISU,

druhé pololetí minulého školního roku jsme prožili velmi netypickým způsobem. Mnozí z nás si sáhli na dno svých sil a vědomostí – a to nejen studenti, ale také kantoři. Prostřednictvím videokonferencí jsme se bez nadsázky navzájem pustili do svých domovů, rodin, soukromí. A myslím, že jsme vše zvládli docela úspěšně.

Vzhledem ke stávající situaci jsme sbírali s redaktory informace a připravili číslo o tom, kam se vydat za plnohodnotnou dovolenou u nás v Česku. Ta země, která nám mnohdy připadá všední, má totiž nemálo krásných míst a zákoutí. Navštívili jste některá z nich?

Pro mě je toto číslo velmi pravděpodobně poslední v pozici šéfredaktorky. Doufám, že se vám časopisy vzniklé pod mým vedením líbily, a věřím, že nastávající „matka Božkopisu“ jej povede se stejnou chutí a vypětím sil.

Přeji nám všem, abychom dokázali s lehkostí najet do studijních kolejí, které se ještě před pár měsíci zdály být neměnné a pevné. V případě, že by nás virová krize chtěla opět srazit k zemi, určitě nás už nezaskočí, a přeji, necht' zvládneme všechny úklady, úkoly a zkoušky na výbornou.

Magdalena Bilková,
šéfredaktorka

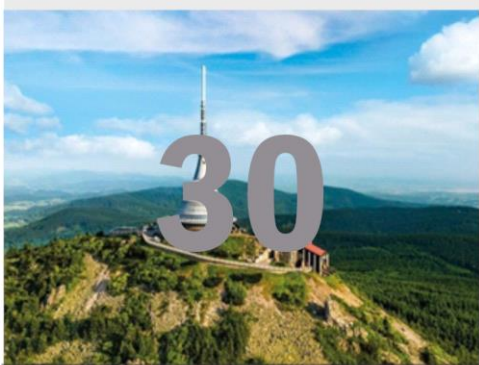
OBSAH

Města a vesnice

Příroda

Hory

Jak naplnit volný čas?

Rozhovor s učitelem

Absolvent

Moje prázdninové zkušenosti

Období letního lenošení u bazénu, celodenního opalování se a hlavně pústu od školních povinností je za námi. Prázdniny. Podle některých zasloužená dovolená po vytrpěném desetiměsíčním stresu, pro jiné příležitost vydělat si peníze. Zde jsou dva tipy na letní brigády, které nezaručují pouze rychlý výdělek peněz, ale i něco navíc. Něco, co se za peníze koupit nedá. Zkušenosti, zážitky a krásná přátelství trávající navěky.

PRŮVODCE NA ZÁMKU

Zní vám tato práce nezajímavě a nudně? Zvedá se vám žaludek při pomýšlení na ta kvanta textu, která byste se museli naučit, než byste vůbec začali pracovat? Nebudu lhát, že tato brigáda nemá své mínusy, samozřejmě se jich několik najde. Ty jsou však ve srovnání s plusem naprosto zanedbatelné. Touto prací získáte nedocenitelné

zkušenosti ve vystupování před lidmi či zlepšení vašich komunikačních a jazykových schopností. A jako bonus to nejkrásnější prostředí, jaké si jen umíte představit při vizi kouzelných prázdnin. Pokud budete mít štěstí, můžete se ubytovat na průvodcovské ubytovně se stejně laděnými lidmi a navázat dlouholetá přátelství.

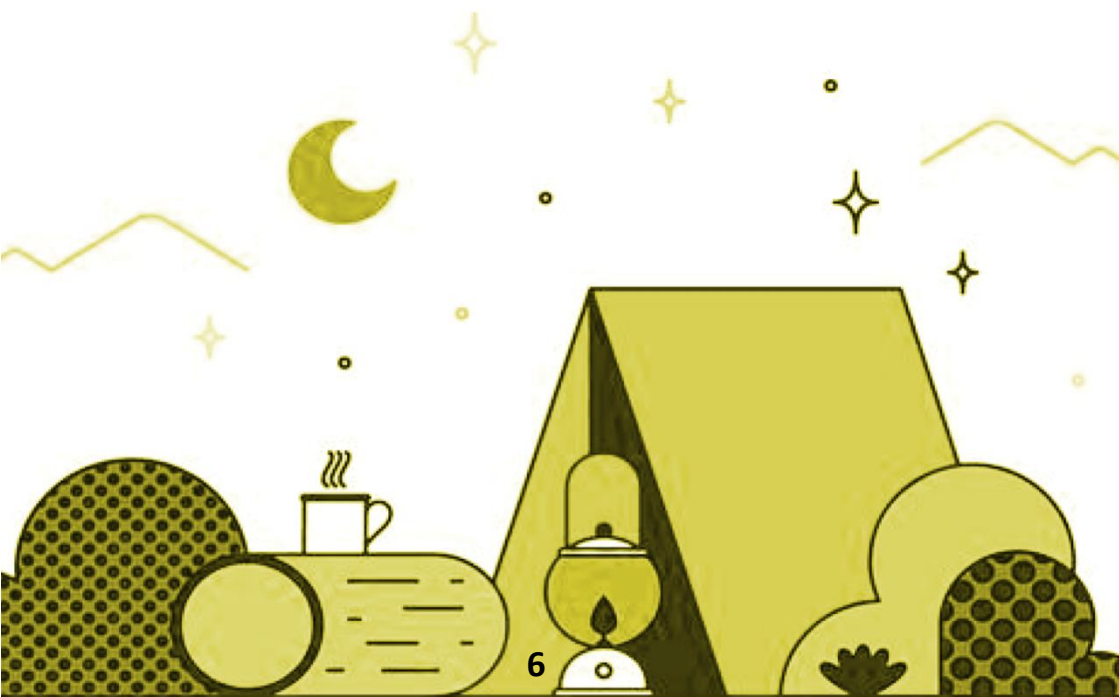
VEDOUCÍ NA TÁBOŘE

Jezdíváte jako děti na letní tábory? Také jste milovali tu atmosféru u táboráku nebo adrenalin při stezce odvahy? Z dětských let jste už možná vyrostli, ale na tábor nejste nikdy dostatečně dospělí. Práce vedoucího na táboře sice vyžaduje jistou dávku kreativity, zodpovědnosti a, nebuďme naivní, také pevných nervů. Na oplátku však získáte týden

naplněný smíchem a radostí, skvělou partu přátel a hlavně zážitky, o nichž budete vyprávět ještě svým vnoučatům.

Možná si myslíte, že zmíněné brigády jsou pro vás nedosažitelné. Nebojte se ale občas udělat odvážnější krok do neznáma. Ten vám totiž může přinést mnohem více, než od něj očekáváte.

Markéta Lampartová, 4. A

Jistě se všichni shodneme na tom, že letošní prázdniny byly ve srovnání s minulými jiné. Cestovat do zahraničí se stalo mnohdy nebezpečné a riskantní, a tak jsme raději zvolili pohodlné, a přesto unikátní cesty za poznáním Česka či Slovenska. I přes všechny tyto nečekané komplikace si prázdniny podle našeho názoru zachovaly své osobité kouzlo.

Co je však tím pravým kouzlem prázdnin pro vás?

Přečtěte si, co jsme se dozvěděli.

Ondra (8.OkA): Právě kouzlo prázdnin vidím v čase jen pro sebe, kdy můžu dělat cokoliv, na co mám náladu. Svůj čas trávím hlavně venku, kde pracuji na zahradě.

Mája (2.SA): O prázdninách mám spoustu času pro sebe. Mám ráda relax, kdy si jen tak lehnu, nikdo po mně nic nechce, klid, pohoda. Samozřejmě také dovolená, zkrátka čas bez povinností.

Megi (4.KA): Čas volna, čas na relax v přírodě, občas s pohybem.

Vendy (2. A): Mám čas na to, co mě baví. Jsem se svými kamarády, s rodinou.

Honza B. (3.TA): Mám volno a čas na sport.

Honza Z. (3.TA): Užívám si u bazénu.

Martin (2. A): Můžu jít pozdě spát a být bez stresu, že budu muset ráno brzy vstávat a že budu ve škole unavený.

Adam (3. A): Můžu úplně vypnout. Svůj čas využívám naplno s přáteli, ale také pracuji. Peníze pak utrácím během roku za fruka.

Tereza (2. A): Svůj čas vkládám do aktivit, na něž není během roku čas. Trénuji hru na varhany, také cestuji a hlavně odpočívám.

J. Lukešová: Kouzlo prázdnin? To je pro mě slunce, voda, pohoda, volný čas.

A my dvě?

Prázdniny jsou pro nás časem, kdy se můžeme rozvíjet, zkusit nové věci, zažívat skvělé momenty a získávat zkušenosti. A ani tyto prázdniny nebyly výjimkou!

Magdalena Bilková

Ahoj Magdo, mohu ti položit několik otázek?

Určitě!

V letošním roce maturuješ a kromě gymnázia opustíš také náš časopis. Dva roky ho vedeš i jako šéfredaktorka. Uvažovala jsi dlouho, zda tuto pozici vzít?

Když jsem odevzdala první články, přišla za mnou prof. Dluhošová a zeptala se mě, jestli převezmu Klárčino žezlo. Na několik vteřin jsem ztratila dech, ale souhlasila jsem. Rozhodování je moje velká slabina, raději si dám míchanou zmrzlinu, než abych vybírala mezi čokoládovou a vanilkovou. Ale v zásadních chvílích prostě vím, jestli to tak má, nebo nemá být.

V Božkopisu se pravidelně objevuje tvoje poezie. Co dalšího píšeš?

Už několik let sbírám materiály pro knižní sérii, ve které se mísí svět mezinárodního zločineckého podsvětí, kriminalistů

i obyčejných lidí, kterých se působení organizace T.EP velmi citelně dotýká. Učím se základy cizích jazyků, hledám správná místa, studuji zbraně a trestní zákoníky. To je ten nejužší výčet – vždycky tvrdím, že nejděsivější historii vyhledávání mají spisovatelé. Mimo T.EPu ale píšu také fantasy a fanfikce (ff). Na platformě Wattpad jsou dostupné některé ff s hercem Alanem Rickmanem

a v následujících měsících začnu publikovat ff na Harryho Pottera, Píseň andělů.

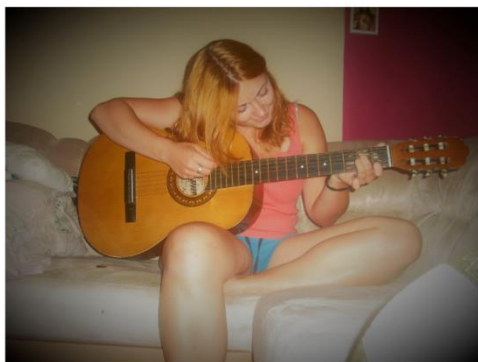
Předpokládám, že plánuješ svá autorská díla v budoucnu proměnit na hmotné knihy.

Ano. Ale čeká mě ještě dlouhá cesta. Už nějakou dobu kompletuji své básně a chci s nimi nejprve oslovit noviny a časopisy a později i nakladatelství. Konceptuálně jsem vytvořila tři sbírky. „Děti“, které bych ale opravdu ráda poslala do světa, jsou mé psychologické povídky. „O krvavě bílé růži“ je možné najít na Wattpadu a „Galerii života“ teprve dokončuji. Obávám se ale, že jsou to příběhy s nejmenší pravděpodobností publikace, protože délkou sotva konkurují Kuličce od Maupassana.

Máte psaní v rodině, nebo jsi v tom doma sama?

Inu, to je komplikované. Moje máma v mládí napsala úžasný příběh, ale pak se stalo pár věcí, které vedly k tomu, že se cesty spisovatelky vzdala. Přesto mi o své první knize vyprávěla od malička a znám všechny

vedlejší myšlenky a alternativní konce, vím o tisících dalších příbězích, které v ní pod povrchem bublají. Roky doufám, že ten napěchovaný hrnec exploduje a jednou tak budeme mít v knihovně vedle sebe naše výtisky.

Slyšela jsem, že se mimo jiného věnuješ také divadlu. V čem tvé angažmá spočívá?

Během Festivalu divadel Moravy a Slezska, o kterém je v tomto čísle také zmínka, jsem dostala od ředitele TD Petra Kracika možnost „účastnit se divadelního života“. Nejprve jsem začala psát herecké medailonky členů české scény a posléze jsem přešla i na psaní divadelních recenzí. Kvůli – nebo snad díky? – mateřské dovolené autorky divadelního blogu v těchto dnech nově

přebírám také veškeré texty týkající se české scény a Bajky, tj. rozhovory s režiséry a herci, zprávy z projektů, zamyšlení o divadelním životě. Také pomalu vytvářím sérii článků týkajících se 75 let Těšínského divadla.

To zní fantasticky. Nebála ses takové příležitosti?

V prvních letech mé povinné školní docházky, ať už na polské, nebo české základní škole, si učitelé mysleli, že jsem dys- všechno možné. Matematické výpočty i psaní mi trvaly neúměrně dlouho, jedno krátké cvičení a jedna věta znamenaly klidně půl hodiny zdánlivě ztraceného času. Přesto chci dnes maturovat z matematiky a psaní je mou neodmyslitelnou součástí. Co jsem tím ale chtěla říct? Jsem tvrdohlavá a odmítám se vzdát. Chtěla jsem být dobrá v počtech a v psaní. A čím víc jsem to zkoušela, tím víc mi to šlo. Takže pokud jsem kdy měla pochybnosti o umělecké činnosti jako o mém budoucím zaměstnání, pak se rozplynuly ve chvíli, kdy se na blogu Těšínského divadla objevila má první

recenze a když jsem odevzdávala první obraz malovaný ne do šuplíku, ale na zakázku. Moje životní motto zní: „Prázdné jeviště si nechám na příště.“

Stíháš mezi tím i nějaké brigády?

Dlouhá léta pracuju na poště jako doručovatelka. Zpočátku jsem nosila noviny, které postupně převzala jiná firma. Noviny tedy nahradily letáky a nakonec běžná pošta. Ta ale obnáší mnohem více práce. Během prázdnin jsem vstávala kolem páté a před šestou jsem už musela být v práci. Připravila jsem si poštu z předchozího dne a v šest hodin přijelo auto s novou

várkou. Tu musí všichni doručovatelé roztrídít, zapsat doporučené zásilky do systému a nachystat si tašky, které rozváží motorizovaný doručovatel. Běžná peší pochůzka má kolem dvaceti kilometrů. Váha tašek s doručovanou poštou se pak běžně pohybuje kolem 20kg. A tu váhu máme u sebe prakticky pořád, sotva vyprázdníme jednu tašku, dostaneme se k druhé, stejně plné. Nedoručené zásilky navíc taháme celou cestu s sebou. Pracovní doba trvá do druhé, ale protože je nezbytnou součástí práce doručovatele nejeden lidský faktor, za několik let, kdy jsem pošťáčkou, jsem stihla skončit před pracovní dobou tak dvakrát. Během školního roku chodím vypomáhat v krizových obdobích – nemoci, dovolené, volby – ale protože můžu doručovat až odpoledne, беру jen obyčejnou poštu. A i to mi zabere minimálně čtyři hodiny. Vedle této práce jsem občas vypomáhala sestře s úklidem v bistro a v posledních měsících si přivydělávám i malováním obrazů a triček. No a která z těchto prací mě baví nejvíc? Snad ta poslední zmíněná.

Ale i doručování má své kouzlo, dokud se do práce nevloží nadřizení.

Máš nějaký volný čas pro sebe?

Kamarádka mi vyhrožovala, že jestli se bude můj workoholismus zhoršovat, vezme mě po hlavě lampičkou. A pak přišla karanténa. Po dvou týdnech zoufalého nicnedělání jsem si našla tolik práce, že jsem nestíhala. Takže ano, volný čas mám. To pak čtu, píšu, maluju. Kdysi jsem se chtěla učit plést, ale protože nás brzy čeká nový přírůstek, přenechala jsem pletení mamce a začala se učit háčkovat, abych mamce pomohla s výbavičkou. Ráda taky fotím přírodu a občas mě donutí sestra, abych jí udělala nějaký ten snímek. Celkově se ale focení lidí vyhýbám, protože jsou věčně nespokojení, na rozdíl od takového stromu.

Ještě jedna otázka závěrem. Jakou divadelní inscenaci a knihu bys čtenářům doporučila?

Z právě hraných v TD bezpochyby Šakalí léta. Viděla jsem je už dvakrát a pokaždé mě nesmírně okouzly. Co se týče mého „čtenářského repertoáru“, tak ten je velmi rozsáhlý. Právě teď mě napadá série Volání kukačky od J. K. Rowlingové, kterou

napsala pod pseudonymem R. Galbraith. Nijak se netajím tím, že jsem měla vůči detektivce od autorky fantasy velké pochyby, ale mile mě překvapila. A neodpustím si také zmínit knihu Zmizení Sáry Lindertové od české autorky K. Šardické, která se mimochodem chystá v nejbližších dnech vyslat do světa své druhé dílo, Noci běsů.

Děkuji z rozhovor!

Lucie Miltnerová, 5. QA

Zajímavá města a vesnice

Letošní prázdniny skoro nikdo u moře netrávil, takže si hodně rodin vydalo na výlety po Česku. Někteří jezdí na kole, jiní se vydávají na hory a další zase po české historii. Já osobně dávám přednost výletům za památkami a dějinami, takže pro vás mám vybraných aspoň několik míst, která podle mě stojí za to navštívit, zvláště kvůli jejich architektuře.

A) Český Krumlov

Jihočeský kraj má mnoho pěkných měst a Český Krumlov je určitě jedním z nich. Kromě samotného historického centra stojí určitě zato navštívit krumlovský zámek, jehož areál je druhý nejrozsáhlejší hned po Pražském hradě. Nebaví vás hledět na staré památky a raději byste se věnovali nějakému sportu? Nevadí! Českým Krumlovem se dá projet i v kajaku nebo na raftu a zážitek je to úžasný.

B) Mariánské Lázně

Další z velmi vyhledávaných prázdninových destinací jsou Mariánské Lázně. Dobrodružství zde asi nenajdete, zato si můžete odpočinout v nádherném areálu, napít se z minerálních

pramenů nebo vyjít z města a zahlédnout jelena nebo srnce.

C) Kadaň

Malebné město Kadaň je rozhodně dalším místem pro milovníky dějin. Kromě hradu se zde nachází tři kláštery a krásné měšťanské domy. Nedaleko města se také rozléhá národní přírodní rezervace Úhošť, která je domovem například výru velkého nebo slepýši křehkému.

D) Holašovice

Vesnice Holašovice byla roku 1998 zapsána do Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO, a to kvůli svému unikátnímu souboru budov ve stylu selského baroka, které kombinuje prvky barokní, klasicistní a neorománské.

Vesnička je vskutku malá, žije v ní asi jen 140 obyvatel, ale její malebná atmosféra je rozhodně důvod, proč ji navštívit a pořídít pár fotek.

E) Lednice

V tomto jihomoravském městečku se doopravdy nudit nebudete. Kromě tří zámeckých prohlídkových tras (jedna zahrnuje dokonce i Muzeum loutek) se můžete pokochat i krásnými zahradami, projet kočárem nebo na vlastní oči spatřit lov jestřábů, sokolů a dalších dravých ptáků.

F) Telč

Město Telč je nejvíce známo svými renesančními měšťanskými domy a zámekem, ve kterém jsou hlavními lákadly Rytířský a Zlatý sál a kaple Všech svatých. Ve městě se také nachází mnoho kaváren a cukráren. Pokud se sem vydáte v září, zřejmě stihnete i Dny evropského dědictví (EHD), během kterých se můžete zúčastnit různých kulturních programů.

G) Litomyšl

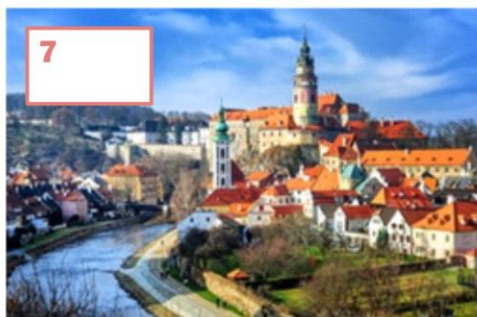
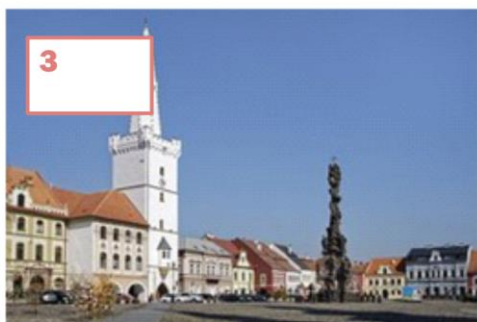
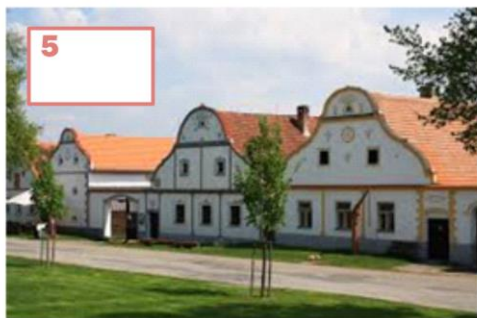
V rodném městě Bedřicha Smetany se kromě překrásného renesančního zámku nachází třeba i muzeum Josefa Váchala, Portmoneum. Tato malá, nenápadná budova je plná unikátních maleb, které nejsou vázány jen na plátno, ale i místnosti jsou od podlahy po strop vymalovány pestrými výjevy, dokonce i nábytek je pomalovaný.

H) Hluboká nad Vltavou

Když se řekne Hluboká nad Vltavou, všichni si hned vybavíme nádherný bílý zámek s věžemi tyčícími se nad krajinou. Ale pokud nemáte zrovna v oblíbené courání se po zámeckých chodbách, tak si nenechte ujít nedaleký Adrenalin park - čeká vás tam lanový park, bungee trampolíny i síťové centrum. A když už nebudete moct? Poblíž loveckého zámku Ohrada se nachází stejnojmenná zoo.

Zvládli byste přiřadit obrázky k daným lokalitám?

Vyzkoušejte na další straně!

Odpovědi: 1E, 2H, 3C, 4G, 5D, 6F, 7A, 8B

JAK NAPLNIT VOLNÝ ČAS STUDENTA?

Koronavirová krize nás nekompromisně uzamkla do našich domovů, v nichž jsme strávili několik nekonečných týdnů. Mnohá přátelství i rodinné vztahy prošly náročnou zkouškou a bylo na čase právě o prázdninách ochutnat znovunabytou svobodu. No a jaké tedy jsme měli my studenti možnosti?

Volnočasové aktivity by se daly rozdělit na zábavné a nutné. Koníček a práci. Jen málokdo má tolik štěstí, aby obojí dokázal spojit a udržet v chodu. Jak tedy naložit s volným časem? Jak se dostat do života, aniž by mně nebo těm okolo hrozilo nebezpečí?

NATURÁLNÍ KULTURA

Zkraje začněme něčím příjemným. Mnoho studentů vyvíjí vlastní iniciativu a pořádá soukromé i společné výšlapy na kopečky i kopce v blízkém a dalekém okolí. Nést si obydlí v kapse?

Díky dnešním stanům a spacím pytlům to už dávno není scénář sci-fi! Bez problémů se tedy můžeme na horách i ubytovat. Touží-li však někdo po příjemném výletu do divoké krajiny, ale nemá dispozice k orientaci v prostoru, město Český Těšín a centrum Amos ve spojení s KaSS Střelnice mnohé akce pořádá. Nemůžete k moři? Nezoufejte, zkrátka se vydejte k Máchovu jezeru či na Lipno. I v naší malé zemi máme kus exotiky, o níž nemáme ani to nejmenší tušení.

KULTURA ZA ZDÍ

Společenská setkávání mohou být ještě nějakou dobu omezená. Moderní technologie tak otevírá mnohé nepoznané cesty. Již zmíněné KaSS vysílá online vystoupení taneční skupiny Externo, koncerty nejrůznějších hudebních žánrů, zpěváků a kapel, či cvičení jógy a pilates s odbornými lektorkami.

Co se týče muzejních výstav, na ty si nejspíš nějaký čas počkáme, ale divadla i kina připravila promítání, která se mnohdy dají zpětně dohledat na platformě YouTube, případně na stránkách konkrétního divadla. Do internetové sféry se přenesla například Komorní scéna Aréna, Bezručů, Národní divadlo a v jisté formě i Těšínské divadlo, především pak polská scéna.

No a toužíte-li poslechnout si naživo hudbu, stačí najít odvahu a začít se učit na hudební nástroj. A co se týče uměleckých výstav - moderní umění nabízí nepřeborná množství vyjádření. Můžete tedy sami připravit online výstavu a třeba se nakonec díky této situaci stanete významným umělcem. Kdo ví?

PLNÁ KASA

No a závěrem je ještě nutné zmínit možnost přivýdělnku, ať už materiálního, či duševního. Krizová opatření postupně mizí, znovu se otevřely domovy důchodců a dobrovolnická centra. Středisko Lydia stále hledá dobrovolníky a Slezská diakonie rovněž uvítá ve svých řadách čerstvou krev. Vykouzlit úsměv na tváři je mnohdy ta nejkrásnější odměna.

Při roznášení letáků pro Českou poštu si navíc zlepšíte kondičku, stejně tak i ve velkoobchodech jako Tesco, Billa, či Lidl. Studentům jsou nabízena pracovní místa, v nichž si během dvou měsíců prázdnin mohli vydělat opravdu slušné peníze, a

pokud by měli odvahu udržet si pracovní pozici i během školního roku, rozhodně si tím ulehčí do budoucna. Stejně jako když se dáte na práci v knihkupectví – jen nesmíte být knihomol, to byste tam čerstvě vydělané peníze rovnou nechali!

Volný čas se dá trávit všelijak. Rozhodně je ale dobré ho nepromarnit a využít, protože ten život, který teď máme, žijeme jen jednou. Tak ať to stojí za to.

Česká příroda

3x3

Česká republika je země nepochybně malá, nicméně velmi bohatá na přírodní krásy. Nejen letošní rok nabízí skvělou příležitost pro to, abychom je objevovali.

ČECHY

1. Ledovcová jezera, Šumava

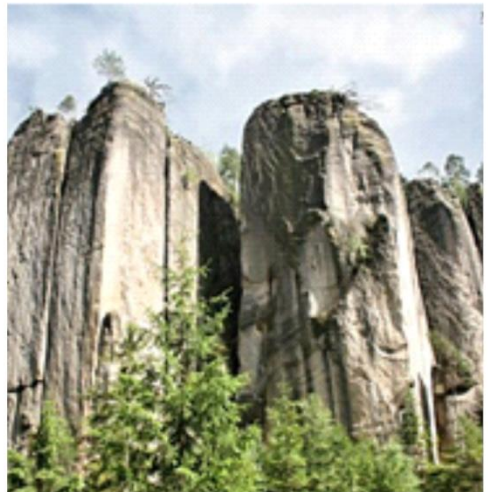
Svahové ledovce vytvořily svou silou jezerní pánve a při tání je naplnily vodou. Takto vzniklo 8 šumavských ledovcových jezer. Tři z nich se nacházejí na území NP Šumava, dvě v chráněné krajinné oblasti a ostatní patří Bavorsku. Jsou poměrně snadno přístupná z okolních svahů. Je však zakázáno se v nich koupat.

2. Adršpašsko-Teplické skály

Romantické místo, které láká i zahraniční filmaře, má

opravdu co nabídnout. Jen namátkou: v Adršpašských skalách najdete skalní města, staré skalní hrady, skály tyčící se vysoko do nebe či trasy jako stvořené k pěším i cyklovýletům. Teplické skály se vyznačují svou divokostí, náročnějším terémem a nejrozsáhlejším labyrintem podzemních prostor v Evropě nesoucím jméno Poseidon. Kvalitní služby v okolí vám umožní roztáhnout objevování tohoto místa i na několik dní.

3. Labský důl

Osmikilometrový důl je součástí Krkonošského národního parku. Nachází se zde např. Harrachovská cesta, největší vodopád Pančavy, Labská rokle či Labská jáma. Krajinu zkrášluje také pestrá flóra a nedaleko dolu se nachází také suťová jeskyně Krakonošova klenotnice.

MORAVA

1. Moravský kras

Na území Moravského krasu bylo doposud objeveno kolem jedenácti set jeskyní, přístupných je však pouze pět. Jednou z nich je také Punkevní jeskyně, kterou se dá proplout po podzemní říčce Punkvě. Tato plavba je také spojená s prohlídkou dna velmi známé propasti Macocha. Milovníky historie pak láká spíše jeskyně Výпустek. Tato oblast je také chráněnou krajinnou oblastí.

2. CHKO Pálava

V oblasti Pavlovských vrchů se nachází jedno z nejnámějších a nejkrásnějších míst naší země. Historie místního vína sahá až do dávných dob, není to však jediné, co Pálava nabízí. Vápencové útesy, mírně zvlněná krajina, dlouhá pole vinic a druhy fauny a flory, které nejde jinde v České republice najít. Zkrátka místo, které by bylo škoda nevidět.

3. Kyjovské Slovácko

Vedle proslulého folkloru patří ke Kyjovskému Slovácku také krásná příroda. Na jihovýchodě je ohraničeno

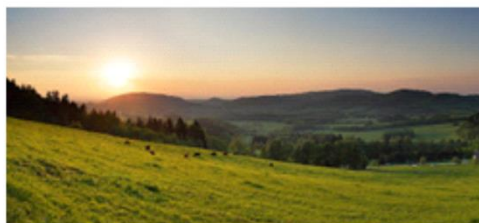
řekou Moravou, na jihu najdeme unikátní Doubravu, na severozápadě pohoří Chřiby či Ždánický les. Západnější oblasti jsou pak pokryté vinohrady, sady, zemědělskými lány, remízky, ale i několika rybníky. Velkým specifikem jsou pak rozmanité druhy motýlů.

SLEZSKO

1. Podbeskydská pahorkatina

Podbeskydská pahorkatina má velmi pestrý a členitý reliéf. Najdeme zde chráněné lokality jako rezervace Skalka nebo Palkovické hůrky. Na některých kopcích se nachází také pozůstatky starých hradů, třeba Starý Jičín či Hukvaldy. V oblasti města Štramberka najdeme národní přírodní památku, jeskyni Šipku. Celé území pak křížují mnohé turistické trasy a naučné stezky.

2. Údolí Moravice

V údolí kolem řeky Moravice najdeme mnoho krásných zákoutí. Pod přehradou Kružberk si na své přijdou milovníci horolezectví. V okolí Zálužné jsou pak staré břidlicové štoly, v Nových Těchanovicích najdeme přírodní rezervaci, v Hradci na Moravici pak zámecký areál. A to je jen nejmenší výčet. Navíc se dá všude dostat značenými turistickými trasami a cyklostezkami.

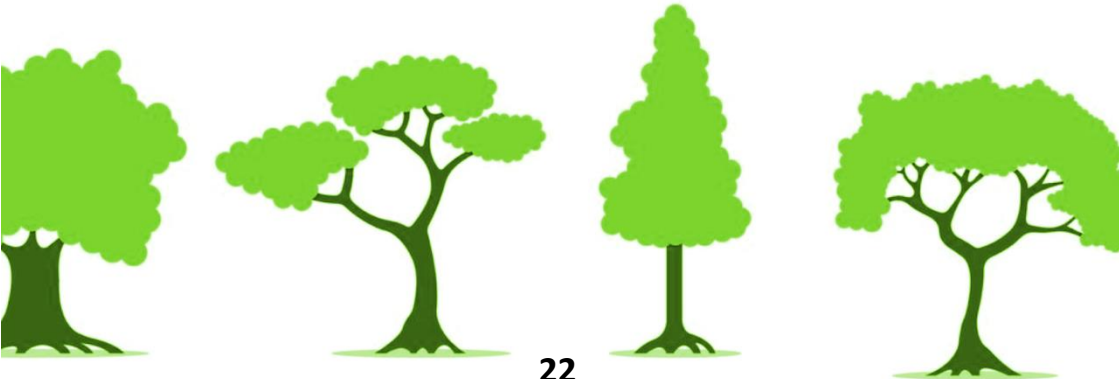
3. Skalní útvar Belko

V hradeckém úseku Olzy najdeme skálu ve tvaru hřibu. Na ní stávala tvrz, v níž měl podle legendy žít loupeživý rytíř Belko, který kvůli těžkému svědomí ukončil svůj

Život skokem do rozvodněných vod řeky. Celý kaňon je velmi oblíbeným výletním místem, pokud neřadí sucha, proplouvají tudy také vodáci. Na břehu najdete hospůdku, lavičky a dřevěný parket, kde se v srpnu konají obecní Slavnosti Belka. Rozhodně tedy toto místo stojí za navštívení.

Magdalena Bilková, 4. A

rozhovor

Iva Dluhošová

Pro dnešní rozhovor jsem si vybrala Mgr. Ivu Dluhošovou, učitelku jazyka českého a hudební výchovy, sbormistryni, kterou můžete vidět na vánočních koncertech, jak řídí desítky zpívajících, ale i vyučující, která stojí od samotného počátku u Božkopisu a nám redaktorům pomáhá, radí, doporučuje.

Jaké jste měla dětství?

Krásné. Vyrůstala jsem na vesnici, volný čas jsem trávila s kamarády venku. Hodně jsem četla, hrála na klavír. Ve svých 11 letech jsem každý den odpoledne dvě hodiny vozila v kočárku sousedovic miminko – už tehdy bylo jasné, že mám blízko k dětem.

Měla jste nějakou oblíbenou hračku?

Samozřejmě panenky. Ale vzpomínám si také na obrovského plyšového medvěda, se kterým jsem jako malá usínala a který mě časem vytlačoval z dětské postýlky.

Kým jste chtěla být, když jste byla malá, a co Vás přivedlo k učitelství?

Odmalička jsem chtěla pracovat s dětmi. Táta byl ředitel školy, a tak jsem od mala pobíhala po školních chodbách, třídách a toto prostředí mi učarovalo.

Kdo byl Váš vzor a co Vás v životě nejvíc ovlivnilo?

Určitě rodiče. Táta skoro všechen čas trávil ve škole a naučil mě mít toto prostředí rád. Maminka jako zdravotní sestra navštěvovala po ordinálních hodinách ležící pacienty, já jsem jako malá často chodila s ní a považovala za samozřejmé, že slabým se má pomáhat.

Jaké jste měla známky z předmětů, které učíte?

Ty nejlepší.

Kdybyste mohla dělat jakoukoliv jinou práci, co byste dělala?

Kdybych nemohla být kantorkou, líbila by se mi

práce dětské lékařky.

Jaká byla Vaše nejzvláštější zkušenost s žáky?

Ráda vzpomínám na chmelové brigády, mnohé výlety,... Určitě mi ale zatrnulo, když maturovala moje první třída. Tehdy bylo zvykem, že maturanti při posledním zvonění zajistili svému třídnímu odvoz do školy. Protože jsem často jezdila do školy v Karviné na kole (učila jsem na tamější zdravotnické škole), děvčata se pro mě vydala právě na tomto dopravním prostředku. Bohužel se ale jedna z nich zranila na ruce, což mohl být pro ni před praktickou maturitou v nemocnici pořádný problém! Všechno ale dobře dopadlo.

Co děláte ve volném čase?

Když mám čas, užívám si ho určitě u knížek, ráda si zajdu do divadla, kina, na koncert, poznávám historii v různých koutech naší země. Mám

ráda, když mi na zahrádce od jara do podzimu pořád něco kvete, a miluji také pohyb. Dříve jsem hodně cvičila. Nyní se věnuji jen cyklistice – ročně najezdím na kole stovky kilometrů. Flow např. zažívám, když vjíždím na kole do Smilovic, jsem obklopena zelení a blížím se k vrcholům Beskyd.

Kde se vidíte za deset let?

Věřím, že se budu moci naplno věnovat svým koníčkům.

Jakou hudbu posloucháte?

To je těžké... Je to totiž podobné, jako byste se zeptali ženy, které dítě má nejraději. Spíš bych řekla, jaká hudba

mě neoslovila – dechovka, country. Jinak mám ráda každou dobrou hudbu. U písní jsou pro mě hodně důležité texty.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

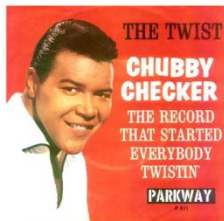
Tady platí podobná odpověď jak v předcházejícím případě. Jsou to ale především psychologické romány, které pomáhají čtenáři pochopit a odkrýt taje některých období v různých koutech světa. Z děl českých autorů, která mě v poslední době zaujala, bych určitě doporučila Hanu od A. Mornštajnové - ta vypráví o tyfové nákaze z 50. let 20. století ve Valašském Meziříčí. Z období po 2. světové válce je to Vyhnání Gerty Schnirch od K. Tučkové. Určitě zajímavým počinem je Šikmý kostel, nedávno vyšlý román z našeho regionu od K. Lednické.

Děkuji za rozhovor

Judita Balušíková, 4.KA

CYKLUŠ PLAYLIST

Podle **Matouše Huczaly**

1. Píseň, co rozhýbá boky **Let's Twist Again - Chubby Checker**

Kdo chodil na taneční, zná, kdo nechodil a plánuje jít, pozná, jak tahle písnička rozhýbe boky.

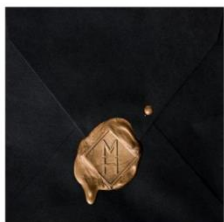
2. K nedělní snídani **Waffles - Evan Nachimson**

K nedělní snídani jedině waffle. A když nejsou waffle, tak aspoň tuhle písničku.

3. Srdcovka **Summer days - Martin Garrix, Macklemore, Fall out Boy**

Moje momentálně nejoblíbenější písnička a zároveň vzpomínka na léto, které pomalu, ale jistě končí

4. Deep song **Down - Marian Hill**

...

5. Když se učím **Disco yes - Tom Misch**

Při učení si hudbu moc často nepouštím, když už ale udělám výjimku, pustím tuhle pohodovku of Toma Mische

Roláda se šlehačkou

Podle paní profesorky
Jany Lukešové

Ingredience:

5 bílků - ušlehat sníh
a postupně přidávat:
5 žloutků
4 lžíce cukru krupice
1 vanilkový cukr
20 g kakaa

Postup:

Plech na pečení vyložíme alobalem, dobře vymastíme máslem, hustě posypeme grankem a vlijeme připravené těsto. Pečeme 7 minut v předehřáté troubě

na 200 °C. Po vychladnutí korpus potřeme dotuha vyšlehanou šlehačkou a s pomocí alobalu roládu stočíme. Dáme na dvě hodiny uležet do chladničky.

Odovědi paní profesorky Lukešové na zvědavé otázky:

Jaký největší úraz jste v kuchyni při vaření zažila? Naštěstí nic vážného. Sem tam drobné říznutí nebo spálení, které zachránila náplast nebo studená voda.

Jaký máte názor na vegetariánství a veganství? Je to každého volba. Já se stravuji způsobem „od každého trochu“. A když to náhodou někdy přeženu, žaludek dá vědět.

Kolikrát denně si dopřáváte kávu? A jaký druh máte nejraději? Kávu si dávám jednou denně, a to na probrání ráno k snídani. Působí na mě povzbudivě, takže pokud nechci ponocovat, kávu v odpoledních hodinách vynechávám. Mám ráda rozpustnou s mlékem a lžičkou cukru. Pokud si jdu sednout s přáteli do restaurace, objednáám si „latte“.

Jaký opravdu nejpodivuhodnější pokrm jste ochutnala? A kde to bylo? S jídlem neriskuji a vždy si dám to, co mi chutná a lahodí oku. I když mě jednou na dovolené v Chorvatsku

manžel a tenkrát ještě šestiletý syn přesvědčovali, že ty smažené „grundle“ (drobné rybičky s vypouklýma očima) jsou opravdu luxusní a křupavé jako hranolky, neochutnala jsem. Pokud se mi daný pokrm nelíbí, pusu neotevřu.

A poslední otázka, která se netýká kuchyně. Co Vás inspirovalo k učitelství výtvarné výchovy? Od malička jsem ráda tvořila a trávila hodiny kreslením a zkoušením různých výtvarných technik - od keramiky přes sochy ze sněhu, květinové vazby, malby na hedvábí, batiky, grafiky

apod. Takže studovat „výtvarno“ bylo jasnou volbou. A protože být „umělcem na volné noze“ je hodně nejisté zaměstnání, přihlásila jsem se na Ostravskou univerzitu, obor VV a výtvarná tvorba. Teď s odstupem času, kdy

mám rodinu a ještě malé děti, to považuji za ideální rozhodnutí. A hlavně, těší mě pohled na spokojené tváře dětí během hodin VV, když se dílo daří a baví. Sdílet s nimi radost z tvoření je pro mě inspirací.

Děkuji za rozhovor
Lucie Miltnerová, 5.QA

Čtyři vrcholy ČR, které stojí za to navštívit

JEŠTĚD

Výška: 1 012 m n. m.

Ještěd je nejvyšším vrcholem Ještědsko-kozákovského hřbetu a nachází se jihozápadně od Liberce. Nahoru se dá dostat několika způsoby: buď můžete vyjít z Liberce pěšky, vyjet až na vrchol autem, nebo využít lanovky.

Na kopci vás čeká rozhledna s restaurací, kde se vám dostane dobrého jídla při nádherném výhledu, případně se na místě můžete i ubytovat.

PUSTEVNY

Výška: 1 018 m n. m.

Jestli se vám nechce dojíždět na hory daleko, ale přesto si

chcete užít krásný výlet, Pustevny tu jsou přímo pro vás. Nachází se v obci Prostřední Bečva. I zde máte tři způsoby, jak se dostat nahoru – po dvou, po čtyřech (kolech), nebo můžete vyjet lanovkou.

A co vás zde čeká? Např. nově postavená stezka mezi korunami stromů Valaška, ke které se z Pusteven dostanete lesní cetou, a rozhodně nebudete litovat. Je to skvělý zážitek s úžasným výhledem, vhodný pro všechny věkové kategorie.

FILIPKA

Výška: 771 m n. m.

Tento vrchol je mnoha z vás určitě známý, protože se nachází u nás ve Slezských Beskydech. Na Filipku se dá dojít z Návsí, Nýdku a Hrádku. Na vrcholu sice není žádná restaurace, ale nachází se zde odpočívadlo s krásným výhledem a kousek od něj pomník. Pro ty, kteří by se přeci jen chtěli občerstvit v nějaké restauraci, kousek pod Filipkou je restaurace nesoucí stejné jméno jako vrchol. A jestli hledáte destinaci, kde nepotkáte mnoho lidí, toto je to správné místo.

zrovna nebude chtít, opět existuje alternativa s lanovkou. Z vrcholu se můžete kochat nádhernými výhledy či zde můžete také obdivovat rotundovou kapli sv. Vavřince. Nevýhodou návštěvy Sněžky je velké množství návštěvníků, které by mohlo mnohým turistům vadit. Přesto si myslím, že její návštěva stojí za to.

SNĚŽKA

Výška: 1603 m n. m.

Jako poslední zde máme nejvyšší horu naší republiky. Snad není ani třeba zmiňovat, že se Sněžka nachází v Krkonoších. Na horu můžete vyjít pěšky, ale když se vám

Lucie Miltnerová, 5.QA

Pavla Jalowiczorzová

Jakou školu navštěvuješ a ve kterém jsi ročníku?

Vysokou školu báňskou - Technickou univerzitu Ostrava, obor Biomedicínský technik, 2. ročník

Z jakých předmětů jsi dělala přijímací zkoušky na VŠ a co bys poradila těm, kteří se na ně chystají?

Přijímačky jsem dělala z fyziky, biologie a chemie. Ačkoliv jsme na gymplu měli výborné pedagogy, tak hodiny odseděné ve škole nestačí. Každá vysoká škola je individuální, a proto dát obecnou radu pro všechny úplně nejde. Každopádně kdo chce na medicínu stejně jako já tehdy, tak doporučuji se na to připravovat sám doma nebo na kurzech, například Mudrstart, ten mi hodně pomohl.

Jsi spokojena se svým výběrem VŠ a proč?

Ano. Jak už jsem zmiňovala výše, tak biomedicína nebyla moje volba číslo jedna.

Do Plzně se mi ale nechtělo, i když to byla moje “vysněná škola”, a tak jsem nastoupila do Ostravy na VŠB. Po roce musím říct, že bych už neměnila. Z mým původně zadních vrátek se stalo něco, co chci dělat a baví mě to.

Co bylo pro Tebe nejtěžší po přijetí na VŠ?

Nejtěžší je pro mě asi programování. Možná to bude ale tím, že v období koronavirových prázdnin probíhala na škole pouze distanční forma studia a vše jsme se museli naučit nějak sami. Samozřejmě nám posílali materiály, ale už to bylo pro mě horší, než když v té škole fyzicky jsem. Těším se, že po prázdninách všechno snad doženu.

Čím žiješ v současnosti?

V průběhu školního roku je opravdu moje priorita škola, spolužáci. V době prázdnin se

snažím dělat to, co mě baví. Chodím na hory, věnuju se z části pořád hudbě a taky ráda sportuju. Tyto činnosti se snažím zařadit i do běžného režimu, avšak musím přiznat, že ne vždy je na to čas.

Na co ze studia na gymnáziu nejvíc vzpomínáš?

Na všechno. Gymnázium Josefa Božka nebyla škola, na kterou jsem chtěla původně jít, ale postupem času musím přiznat, že lépe si vybrat snad ani nešlo. Měli jsme skvělou třídu, třídní i ostatní kantory, kteří nás učili. Také ráda vzpomínám na společné akce. Ať už to byl adapták, lyžák, turisták, vánoční večírky nebo taneční, s čímž se pojily i plesy. Mezi mé oblíbené akce také patřil i každoroční vánoční koncert, kde jsem se často zapojovala. Naše gymnázium mi dalo možnosti, které bych na jiné škole nejspíš neměla. Ať už to byl všeobecný přehled, výjezdy do zahraničí nebo u mě konkrétně hudba. Líbilo se mi, když naši učitelé s námi komunikovali i ve volném čase a často se i zajímali o to, co děláme mimo školu.

Jsi v kontaktu se svými bývalými spolužáky?

Snažím se. Každý jsme se ale vydali svou cestou, a tak není jednoduché udržovat pravidelný kontakt se všemi. Když ale někoho potkám, tak si s ním ráda popovídám nebo něco podniknu.

Chtěla bys současným studentům gymnázia něco vzkázat?

4 roky mi přeletěly jak voda, a proto si to užíjte. Chod'te na akce, bavte se a něco se i naučte. Roky na gymplu byly opravdu krásné, a i když je vysoká škola fajn a taky má svoje, tak se střední to srovnat nejde.

Děkujeme za rozhovor!

Domov

Jak vyjádřit,
o čem jen srdce
krásně zpívá?
Jak zaklít a do slov
uzavřít,
na co se oko
duší dívá?

Jak pochopit lásku,
jíž se nám v každém
meandru dostává?

Jak opsat krásku,
která všem svatým
je oddaná?

Jak přijmout dar,
snad z nebe nám
daný,

jak uhasit svár,
co rozpaluje rány?

Jak milovat
dámu,
která zbavuje nás okov,
proč okovali jsme ji sami?
Tu, jíž říkáme domov.

Megan

Zlatomusím
končitipálí se
mi oběd !

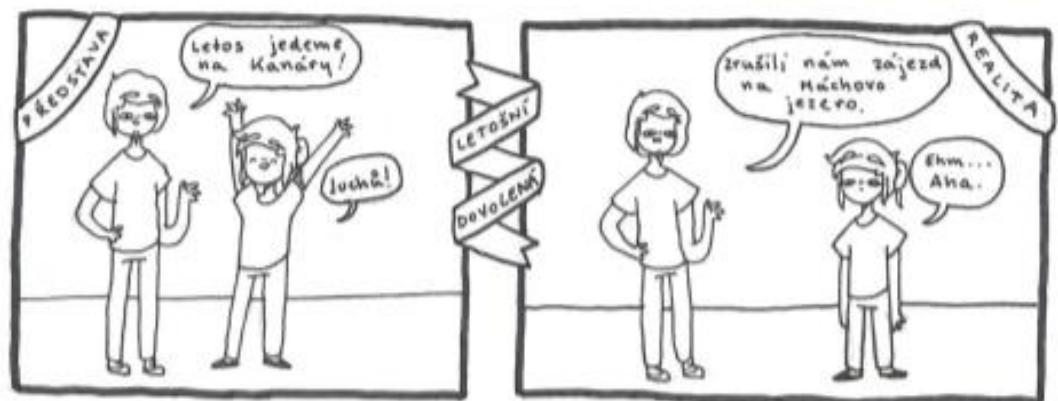
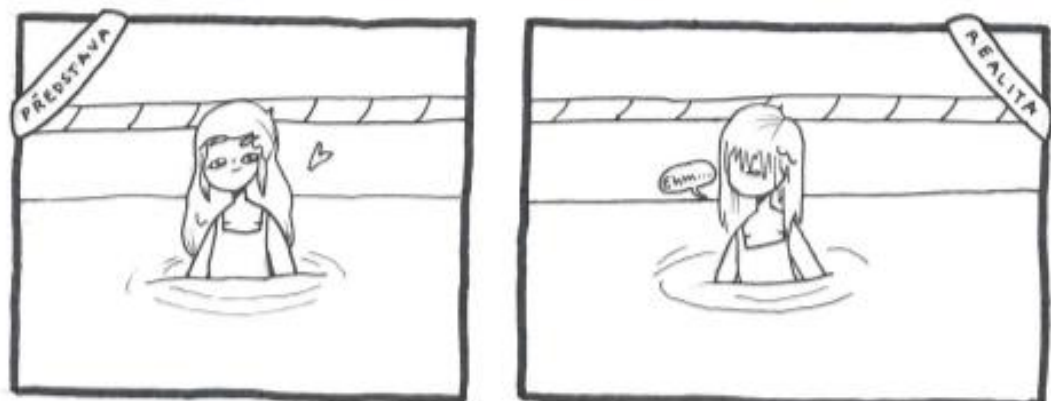
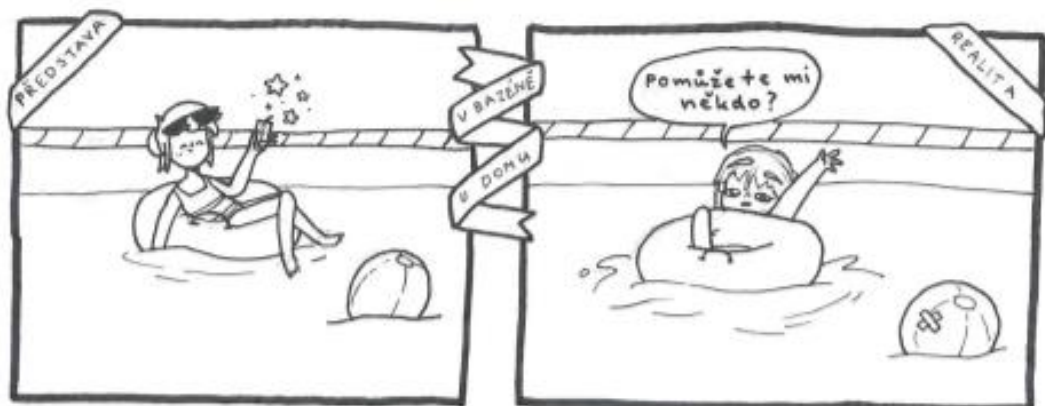
Nezdrknuj Ti z dílny?

Tak toho já
vůbec neznám!

Říkáte, že musí nejdřív vyzrát?
No dobře, snad bych ten
Armagedon mohl ještě o
pa v let odložit.

PŘEDSTAVA × REALITA

Aiša Schwarzová

Rozhovor s redaktorem

Kateřina Gančarčíková

Proč ses přidala k Božkopisu?

Upřímně jsem ten typ člověka, který s těžkostí hledá ráno důvody vstát z postele, a tím hůře se mu hledají důvody dělat cokoli jiného. Božkopis mi poskytl dokonalou možnost být k něčemu vázána a nabýt na jistém způsobu zodpovědnosti.

Co Tě vedlo k práci grafika?

Grafice se už věnuju delší dobu a v jakémkoliv provedení mě vždycky bavila a bavit asi i bude.

Co je na této práci nejnáročnější?

Bolavá záda z dlouhého sezení za počítačem, hodiny nepřítomného zíraní do zdi bez jakéhokoliv příchozího kreativního nápadu, náběh na karpální tunel...

Co Ti naopak přináší radost?

Objevování nových možností provedení – stejně jako v kreslení člověk neustále nalézá nové možnosti kombinací barev, tvarů a uspořádání. Přináší to člověku takový nepopsatelný pocit zadostiučinění.

Věnuješ se také tvůrčímu psaní?

Ve volných chvílích ráda vymýšlím absurdní fantasmagorické příběhy. Nevidím se ale v roli úspěšného spisovatele především pro svou neschopnost jakýkoliv nápad dotáhnout do konce.

Jaký máš názor na stránky jako wattpad a ao3?

Nemůžu tvrdit, že bych s nimi měla jakoukoliv větší zkušenost, ale pro začínající spisovatele je vždy dobré odněkud získat zpětnou vazbu, ať už se to týče čehokoliv. Já osobně jsem vyrůstala spíše na stránce piste-povidky.cz.

Myslíš si, že bys byla schopná pracovat pro redakci větší, než je ta naše?

To by samozřejmě záleželo na spoustě věcí, ale nijak bych se tomu nebránila. Ráda bych psala pobuřující recenze na filmy nebo vymýšlela stejně banální komiksy.

Kam bys chtěla, aby vedly tvé kroky po maturitě?

Ráda bych zabruslila do medicíny nebo forenzních věd. Vždycky tu ale bude možnost věnovat se mé milované grafice.